

HUIS WERK

MAGAZINE OVER JEUGDTOERISME

Driemaandelijks magazine – jaargang 13 – nummer 52
oktober - november - december 2018

Centrum voor Jeugdtoerisme vzw

Afgiftekantoor:
9820 Merelbeke Centrum
nr. P2A6224
VU + afzendadres:
Bert Planckaert
Bergstraat 16
9820 Merelbeke

PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

<https://www.cjt.be>
Samenaankoop voeding
Adviesgroep vertegenwoordigingswerk
Saint-Antoine, huis in de kijker

Dossier FINANCIËLE DREMPELS

INHOUDSTAFEL

- 2 **Editoriaal**
- 3 **Dossier FINANCIËLE DREMPELS**
- 4 **Enkele achtergronden**
- 6 **Uitbater aan het woord**
- 8 **Groepen aan het woord**
- 10 **Netwerk "iedereen verdient vakantie"**
- 12 **Welke bijdrage kan je als uitbater leveren?**
- 13 **Pagina 13**
- 14 **CJT Ondersteuning ... laat je stem horen**
- 15 **Vraag het aan ... CJT Ondersteuning**
- 16 **Nieuwsflash**
- 18 **Huis in de kijker**
- 20 **Agenda**

Centrum voor Jeugdtoerisme^{vzw}

CJT Ondersteuning maakt deel uit van Centrum voor Jeugdtoerisme vzw (CJT), net zoals CJT Boekingscentrale en CJT Verblijfcentra. Met deze drie actiedomeinen wil CJT gepaste verblijfsmogelijkheden aanbieden aan jeugd in groepsverband.

Particulieren of verenigingen die een gebouw en/of terrein verhuren of willen verhuren aan jeugdgroepen, kunnen bij CJT Ondersteuning terecht. Zij krijgen **advies, vorming en begeleiding** omtrent erkenning, subsidies en alles wat komt kijken bij de uitbating. CJT Ondersteuning verspreidt **informatie** via het tijdschrift HuisWerk en de website www.cjt.be/ondersteuning. De website www.jeugdverblijven.be bevat meer dan 700 jeugdverblijfcentra en kampeerterrainen en wordt onderhouden door CJT. Daarnaast verdedigt CJT Ondersteuning de **belangen van de sector** bij de overheid en andere instanties. Dit gebeurt door vertegenwoordigingswerk bij o.a. Toerisme Vlaanderen, Departement Cultuur, Jeugd en Media en verschillende organisaties.

EDITORIAAL

Heel wat regelgeving voor jeugdverblijfcentra en in beperktere mate kampeerterrainen wordt geregeld op Vlaams niveau, toch is ook het gemeentelijk niveau van belang. Dat maakten we het voorbije jaar o.m. duidelijk met de totstandkoming van het kampcharter, waar we de gemeente betrekken als derde belangrijke partij, naast uitbater en jeugdgroep, in de realisatie van een goed klimaat.

De burgemeester van je gemeente ondertekent niet alleen om de vijf jaar het brandveiligheidsattest van erkende jeugdverblijfcentra, hij is ook eindverantwoordelijke voor de openbare orde en beslist mee over andere zaken die betrekking hebben op je uitbating. Maar ook een schepen van jeugd of een schepen van toerisme kunnen een belangrijke rol spelen in het gemeentelijke beleid rond jeugdtoerisme. Een goed contact is dus meer dan nuttig. Waarom de betrokken politici niet eens uitnodigen, samen met je collega-uitbaters, zeker als er in jouw gemeente na 1 januari een nieuwe bestuursploeg aantreedt?

"Waarom de betrokken politici niet eens uitnodigen, samen met je collega-uitbaters?"

Zelf gaan we in ieder geval ook na 2018 met de gemeentes in dialoog. Zo zullen we in het voorjaar alle gemeentes bevragen over hun beleid rond jeugdtoerisme en dat nadien uiteraard terugkoppelen op basis van een aantal concrete suggesties, zowel voor de gemeentes zelf als voor uitbaters en jeugdgroepen.

In dit HuisWerknummer vragen we graag je aandacht voor kinderen en jongeren die te maken krijgen met financiële drempels. En naast de gebruikelijke brok actualiteit en CJT-aankondigingen, brengen we ook verslag uit van ons bezoek aan jeugdverblijfcentrum Saint-Antoine in Koksijde.

Veel leesplezier!

Frederik Vercammen

COLOFON

VASTE MEDEWERKERS

Luc De Coninck
Maarten Dekoninck
Harald Lamon
Peter Landsheere
Anne Marie Laureys
Erwin Stessens
Piet Termont
Frederik Vercammen

VORMGEVING

IO - Els De Pauw

COVERFOTO

Ten Berg

DRUK

Lowyck

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Bert Planckaert
Bergstraat 16
9820 Merelbeke

REDACTIEADRES

Bergstraat 16
9820 Merelbeke
Tel.: 09/210.57.75
Fax: 09/210.57.80
E-mail: ondersteuning@cjt.be

HuisWerk is een publicatie van Centrum voor Jeugdtoerisme vzw

HuisWerk werd gedrukt op gerecycleerd chloorvrij papier.

DOSSIER FINANCIËLE DREPELS

Volgens Unicef heeft België één van de hoogste kinderarmoedecijfers van Europa. Dat gaat dus over een belangrijk deel van onze doelgroep. Wetende dat armoede meer is dan enkel een geldprobleem, gaan we in dit dossier op zoek naar de vakantiedrempels waarmee kinderen en jongeren in armoede worden geconfronteerd, hoe die - al dan niet - worden overwonnen en welke bijdrage wij als uitbaters kunnen leveren. Hiervoor beroepen we ons op informatie die verspreid wordt door organisaties die rond dit thema werken en laten we ervaringsdeskundigen aan het woord.

Laat dit dossier een warme oproep zijn om kinderen en jongeren in armoede uit hun isolement te halen. Zo geven we hen een unieke kans om zich in bijzondere omstandigheden verder te ontplooien.

Enkele achtergronden

(KANS)ARMOEDE IN CIJFERS

Vlaanderen is een welvarende regio en toch leven steeds meer kinderen in armoede. Volgens de Vlaamse armoedemonitor leefde (in 2015) 12 % van de Vlaamse kinderen en jongeren in een huishouden met een inkomen onder de armoededrempel. Dat komt overeen met 150 000 kinderen. Verder leert de monitor ons ook dat 40 000 Vlaamse kinderen niet kunnen deelnemen aan ontspanningsactiviteiten buitenshuis en één op vijf van de Vlaamse kinderen zich geen week vakantie buitenshuis kunnen veroorloven.

Armoede leidt bovendien tot kansarmoede. In het rapport “Het kind in Vlaanderen 2017”, samengesteld door Kind en Gezin, wordt kansarmoede bepaald aan de hand van zes verschillende levensdomeinen: maandinkomen, opleiding van de ouders, stimulatie-niveau van de kinderen, arbeidssituatie van de ouders, huisvesting en gezondheid. Per levensdomein werd vervolgens een ondergrens vastgelegd. Wanneer bij drie of meer van die criteria de ondergrens wordt overschreden, is er sprake van kansarmoede.

Een eerste vaststelling uit dit rapport is dat in Vlaanderen de kansarmoede-index al een aantal jaar in stijgende lijn is. Bovendien geldt die toename voor alle provincies en alle types van gemeenten, al zijn er wel verschillen. Zo stijgt de armoede-index sneller in de provincies Antwerpen en West-Vlaanderen en in de grootste, de centrumsteden en de regionaal-stedelijke rand.

Van de zes levensdomeinen wordt het inkomen, de opleiding van de ouders en de arbeidssituatie bij meer dan 80 % van de kinderen in kansarmoede als onvoldoende beoordeeld. Bij 50 % van de kinderen wordt ook huisvesting als onvoldoende beschouwd. Gezondheid en het stimulatie-niveau van de kinderen komen minder voor als criteria voor kansarmoede. Hoewel kansarmoede meer is dan enkel inkomensarmoede, speelt het financiële aspect dus wel een belangrijke rol.

DE INVLOED VAN OUDERS

Mensen die in armoede zijn opgegroeid, hebben bijna nooit de kans gehad om een verblijf buitenshuis te beleven. Hierdoor missen ze belangrijke vaardigheden, zoals het regelen van een verblijf, het organiseren van vervoer, het bedenken van leuke activiteiten, het bepalen van een budget e.d. Bovendien kennen ze de meerwaarde van een meerdaags verblijf niet altijd. Wat je als ouder niet geleerd of beleefd hebt, kan je moeilijker doorgeven aan je kinderen.

Die onwetendheid zorgt voor onzekerheid. Ze hebben schrik voor het onbekende. Hierdoor gaan veel ouders niet met vakantie en schrijven ze hun kinderen doorgaans niet in voor een meerdaags verblijf via de school of een organisatie.

Wordt er toch deelgenomen aan een meerdaags verblijf, dan willen de ouders veel informatie. Hoe ziet de accommodatie eruit? Wordt er bijvoorbeeld geslapen in kleine groepjes of in één grote slaapzaal? Dat lijkt een detail, maar toch wordt er belang aan gehecht, want in afzonderlijke kamers zijn kinderen minder kwetsbaar (bijvoorbeeld voor pesten) dan in een grote slaapzaal.

Verder proberen ouders hun kinderen ook maximaal te beschermen tegen de kwetsuren die gepaard gaan met armoede, dit door de armoede zoveel mogelijk te verdoezelen. Hiervoor worden dan schulden gemaakt, en door onwetendheid vaak overbodige schulden. Uit veiligheidsoverwegingen wordt bijvoorbeeld extra materiaal of (dure) (merk)kledij gekocht, want “wie weet, wordt mijn kind hiervoor uitgesloten”.

HOE BELEVEN JONGEREN ARMOEDE?

Om de impact van armoede op jongeren beter te begrijpen, moet je hen aan het woord laten. Alleen is dit niet zo eenvoudig. Daarom baseren we ons voor dit stuk op inzichten uit de brochures ‘Dat denken we ervan. Jongeren geraakt door armoede spreken over hun leven’ en ‘Participatie van kinderen en jongeren in armoede’. Deze brochures werden opgesteld door Unicef, in samenwerking met Kind en Samenleving en de Koning Boudewijnstichting.

Belang van relaties

Jongeren in armoede vinden de kwaliteit van de relaties rondom zich belangrijk. Op de eerste plaats komt de familie. Familie hebben is belangrijk. Voor familie, hun ouders in het bijzonder, hebben ze doorgaans ook veel respect. De familie bepaalt de waarden en normen, geeft de richting aan.

Vrienden zijn bijna even belangrijk als de ouders, maar krijgen een andere rol toebedeeld. Met vrienden wordt vrije tijd doorgebracht, geheimen besproken, hobby's gedeeld. Een belangrijk gegeven bij de vriendengroep is dat ze erbij kunnen horen. Naast vrienden herkennen veel jongeren die in armoede leven, mekaar ook als lotgenoten. Hoe verschillend ze ook zijn, ze herkennen elkaars verhalen en kwetsuren.

Niet arm, wel uitgesloten

Als we spreken over jongeren, dan spreken we over individuen met een eigen identiteit. Voor jongeren in armoede is dit niet anders. We spreken over kinderen, tieners en adolescenten, jongens of meisjes, allochtoon of autochtoon, nieuwe of generatiearmen ... Die verschillen zorgen ervoor dat armoede telkens anders beleefd wordt.

Niet alle jongeren beseffen of erkennen dat ze in armoede leven, zeker de kinderen niet. Op basis van hun vergelijkingspunten vinden ze hun leven gewoon. Dit verandert vaak als ze ouder worden. Tieners en adolescenten beseffen dan wel vaak in welke situatie ze zich bevinden, maar toch vinden ze nog steeds niet dat ze arm zijn. Armoede is voor hen iets uit de ontwikkelingslanden of iets voor zwervers, bedelaars of daklozen.

Door de vergelijkingspunten ervaren de jongeren hun situatie dus niet als arm, maar ook niet als rijk. Ze zijn zich enerzijds bewust van de moeilijke situatie waarin ze zich bevinden, maar anderzijds is het geen hoofdbekommernis, hoewel het voortdurend aanwezig is in hun beleving. Door de financiële obstakels die ze ervaren en de sociale kloof die ze voelen met de middenklasse en rijken, wordt het voor hen wel duidelijk dat ze niet tot deze groepen behoren. Ze wonen in een kansarme wijk, zitten vaak in een concentratieschool of bijzonder onderwijs en stellen vast dat de andere scholen niet voor hen zijn.

Voor jongeren in armoede is de wereld hard. Ze vallen overal buiten en moeten knokken om overeind te blijven. Op school worden ze zelden of nooit gehoord en ook bij traditionele kinderwerkingen of jeugdbewegingen vinden ze nauwelijks aansluiting. Dat is hun wereld niet en als ze het proberen, houden ze het zelden vol.

Kinderen in armoede voelen zich ook vaak uitgesloten. Ze voelen zich niet welkom, hebben weinig vrienden, worden vaak gepest, krijgen racistische opmerkingen te horen ... Er proberen bij horen is voor hen daarom bijzonder stresserend. En die stress zorgt ervoor dat ze dikwijls wispelturig, chaotisch, druk, fysiek en verbaal agressief, macho of uitdagend reageren. Ze moeten hun frustraties kwijt. Buitenstaanders ervaren dit op hun beurt als onaangepast, bedreigend gedrag. Op veel plaatsen waar jongeren in armoede komen, worden zij gezien als het probleem, terwijl het storende gedrag of de hevige emoties vooral reacties zijn op de armoede of uitsluiting, de vooroordelen of het negatieve imago dat ze onterecht krijgen. Kinderen in armoede hebben hierdoor het gevoel dat ze vaak in de hoek zitten waar de slagen vallen en

reageren defensief of duwen zichzelf in de slachtofferrol. Door de uitsluiting groeien jongeren in armoede bovendien op met het gevoel dat ze hun eigen lot niet in handen hebben of geen greep hebben op de omstandigheden die hun leven bepalen.

Ook de dingen beter voorstellen dan ze zijn, is een deel van hun leefwereld. Jongeren hebben voor het verbloemen van de situatie ook goede redenen. Jongeren doen dit uit loyaliteit met de ouders of omdat het veiliger is een positief beeld op te hangen dan zomaar te koop te lopen met armoede. Het is een vorm van overleven.

Een eigen stek

Jongeren in armoede willen een plek die van hen is, waar ze niet de hele tijd negatief bekeken worden, waar ze kunnen zijn wie ze zijn. Aansluiten bij de traditionele jeugdbewegingen is voor de meeste jongeren in armoede daarom niet evident. Ze voelen er zich niet thuis ("het is iets voor de rijken") of houden er niet van dat de leiders beslissen over de invulling van de activiteiten. Daarom willen de organisaties die werken met jongeren in armoede een eigen plek creëren, iets wat niet vanzelfsprekend is. Het is immers niet omdat je een plek wil bieden aan jongeren in armoede dat die jongeren meteen in dat scenario willen meestappen. Lukt het wel, dan is de werking voor de jongeren een echte thuishaven, een plek waar ze hun leeftijds-genoten ontmoeten en waar begeleiders als echte ankerfiguren worden gezien.

Jongeren in armoede gedragen zich in groep veel heftiger dan individueel. Wanneer ze zich niet uitgesloten voelen, wanneer er naar hen geluisterd wordt, wanneer ze je kennen, valt veel van hun harde pantser weg. Dan gedragen ze zich anders en engageren ze zich positief. Het is dus de grote uitdaging om een passende context te bieden en hun vertrouwen te winnen. Ze hebben namelijk een eigen waarden- en normenpatroon dat vaak verschilt van dat van de begeleiders.

Ook autonomie is belangrijk. Jongeren in armoede willen een zekere zelfbeschikking om te ontsnappen aan de ondergeschikte positie. Daarom is het belangrijk dat de jongeren hun eigen activiteiten kunnen kiezen. Het warm maken of hun belangstelling wekken voor iets wat ze niet kennen, is in dat opzicht niet vanzelfsprekend. Omschakelen van 'activiteiten consumeren' naar 'zelf iets doen' is nooit een voorstel van de jongeren zelf.

“Er proberen bij horen is voor jongeren in armoede bijzonder stresserend.”

Uitbater aan het woord

Wat werkt, is jongeren iets aanbieden dat hen aanspreekt maar de omstandigheden beletten hen soms om mee te doen. Tot een bepaalde leeftijd zijn het bijvoorbeeld vooral de ouders die de beslissingen nemen. Pas wanneer ze tieners worden, krijgen jongeren de ruimte om zelf keuzes te maken. Maar ook dan stoten ze soms op praktische problemen, bijvoorbeeld als ze tijdens de vakantie geen vervoer hebben. Op vlak van mobiliteit zijn jongeren aangewezen op hun ouders en het openbaar vervoer, maar dit laatste is duur en weinig flexibel. Ook haken ze af als er thuis een probleem is of er iets uit de hand loopt, dan krijgt dat voorrang. Armoede kan namelijk leiden tot frustraties die spanningen opwekken in een gezin, de omgeving, en op school.

Wel steun, geen hulp

Jongeren verwachten expliciete steun van hun ouders, vrienden, leerkrachten, begeleiders van de jeugdwerking enz., maar verwachten geen hulp. Die steun ontbreekt soms, is onaangepast of voldoet niet altijd (bijv. financieel, gebrek aan informatie ...).

Ze willen in hun waarde gelaten worden, maar die eigenwaarde komt voortdurend onder druk te staan door de feedback van buitenaf. De jongeren willen ook hun inbreng hebben, willen tweerichtingsverkeer. Hiermee erkennen ze ook hun eigen verantwoordelijkheid en terughoudendheid om soms actie te ondernemen.

CKG Kapoentje, een centrum voor kinderopvang en gezinsondersteuning in Oostende, baat samen met vzw De Repoo sinds enkele jaren het jeugdverblijf De Repoo in De Haan uit. Voor kinderen en gezinnen in armoede doet de organisatie extra inspanningen. Aan het woord is Kevin Pierloot, directie-assistent bij CKG Kapoentje en vrijwilliger voor het jeugdverblijf.

Waarom baat het centrum een jeugdverblijf uit?

Oorspronkelijk was CKG Kapoentje gehuisvest in De Repoo, maar door de uitbreiding van de organisatie was een verhuis noodzakelijk. Hierdoor stond De Repoo leeg. Omdat we ervan overtuigd zijn dat vakantie en bij uitbreiding vrijetijdsbeleving voor mensen in armoede nog belangrijker is dan voor eender welke doelgroep, vonden we het gepast om het pand om te vormen tot jeugdverblijf.

Waarom is vakantie zo belangrijk?

Ik weet dat dit haaks staat op wat de meeste mensen denken: op vakantie gaan is duurder dan thuis blijven, is dat dan verstandig? Mijn antwoord is ja. Ook die mensen hebben nood om er even uit te zijn, om de situatie waarin ze zitten even te verlaten.

Geeft het jeugdverblijf extra korting aan mensen in armoede?

Dat hangt van de situatie af. Grote instellingen of verenigingen die subsidies ontvangen van de Vlaamse overheid, krijgen geen korting. Wie geen subsidies ontvangt, zoals bijvoorbeeld de ontmoetingshuizen, wel (*ontmoetingshuizen zijn locaties waar gezinnen in armoede samen komen voor een babbel, een spelletje, de was, om te koken; onder begeleiding worden soms activiteiten en meerdaagse uitstappen georganiseerd*).

Jeugdverblijven verhuren meestal al aan lage prijzen, hoeveel korting geef je dan nog?

Soms verhuren we aan kostprijs of maken we verlies, dat klopt, maar we compenseren dit dan met de inkomsten die we verwerven door de verhuur aan andere groepen.

Kan je, behalve met kortingen, op andere manieren een steentje bijdragen?

Zeker. Mobiliteit is voor wie in armoede leeft, een probleem. Een auto is niet vanzelfsprekend en veel jeugdverblijven zijn moeilijk te bereiken met het openbaar vervoer. Ook winkelen is niet altijd even evident. Verplaatsingen vergen voor die doelgroep dus veel meer energie. Wat kan je dan doen als uitbater? Je kan bijvoorbeeld helpen door vervoer van bagage te voorzien of hen goed te informeren over wat in het jeugdverblijf wel of niet aanwezig is. Niets is voor die mensen zo vervelend als vaststellen dat er bijvoorbeeld geen toiletpapier is, want snel naar de winkel rijden is voor hen geen oplossing.

Een uitgebreide paklijst is dus zinvol?

Zeker en niet enkel om hen een extra verplaatsing te besparen. Onvoorziene inkopen zouden ook een enorme domper zijn. Hun budget voor uitstappen zou direct verdampen en als je op vakantie niets meer kan doen dan enkel in en rond het jeugdverblijf hangen, dan is armoede dubbel zo confronterend.

Als uitbater geef je korting, maar vind je die korting niet zuur geven als de mensen in armoede dan Plopsaland of Sea-Life bezoeken?

Een bezoek aan Plopsaland of Sea-Life moet kunnen, maar die activiteiten worden ook vaak geboekt uit onwetendheid. Wat vind je eerst als je via internet zoekt naar activiteiten in de buurt? Dikwijls zijn dit commerciële activiteiten. Wie niet veel reist, denkt dan niet aan alternatie-

ven. Daarom raad ik uitbaters aan om te informeren naar hun programma en enkele alternatieven aan te bieden. Misschien is er wel een leuk speelplein in de buurt of een zwembad. En wie zijn stoute schoenen aantrekt, kan lokaal misschien nog kortingen bekomen, specifiek voor die doelgroep, als je ook andere groepen aanbrengt.

Klassieke jeugdbewegingen organiseren veel activiteiten op het domein zelf. Is dat voor mensen in armoede niet haalbaar?

Dat is heel wat moeilijker. Wil je de doelgroep in en rond het jeugdverblijf boeien, dan zal je bijvoorbeeld een schommel, klimtoren of gezelschapsspelletjes moeten voorzien.

Wie verblijft in een jeugdverblijf moet meestal nog zelf voorzien in een slaapzak, lakens ... Voor mensen in armoede wellicht een serieuze investering. Bieden jullie dat aan?

Ja, we hebben een kast met daarin het nodige slaapmateriaal en gaan voor gezinnen in armoede nog een stapje verder. Omdat mobiliteit vaak een probleem is, voorzien we ook in reisbedjes, babystoeltjes, babybadjes ...

“Dure activiteiten worden vaak geboekt uit onwetendheid.”

Heb je ook een aanbod voor kinderen en jongeren in armoede?

Dit hebben we ook. Kinderen en jongeren krijgen dankzij sponsoring een welkomstpakket met zonnecrème, een zeepje, shampoo, tandpasta, herbruikbare bekertjes ...

Heb je voor uitbaters ook tips op vlak van infrastructuur?

Privacy is belangrijk. Grote slaapzalen zijn in dat opzicht geen aanrader. Verder heb je als uitbater best aandacht voor het energieverbruik, zeker als er niet wordt gewerkt met een forfait. Veel mensen die in

armoede leven, worden in hun energieverbruik beperkt. Die beperking valt weg en dan is de verleiding om meer te verbruiken, groot. Gecombineerd met grotere gebouwen kan die laksere houding wel eens voor een serieuze kater zorgen.

Helpen mensen in armoede bij de uitbating van De Repoo?

Neen, maar het zou wel kunnen. Die vrijwilligers zou je dan kunnen belonen met een verblijf bij een collega-uitbater. Werkt die uitbater ook met vrijwilligers, dan kan er zelfs een uitwisseling plaatsvinden.

Zou dit niet in aanmerking komen voor een projectsubsidie ‘iedereen verdient vakantie’? (zie verder)

Kevin Pierloot

WERKEN MET VRIJWILLIGERS DIE IN ARMOEDE LEVEN

Vrijwilligers vinden, motiveren en binden aan je organisatie is niet altijd even evident. Dit geldt voor elke vrijwilliger, maar in het bijzonder voor vrijwilligers die in armoede leven. In de brochure ‘vrijwillig werkt, aan de slag met vrijwilligers uit kansengroepen’ van Samenlevingsopbouw Antwerpen stad vzw worden daarom tips aangereikt. Een samenvatting vind je via deze link: www.armoede.org/informatie-voor-vrijwilligers/tips-uit-de-praktijk/.

Groepen aan het woord

A PLACE TO LIVE VZW (BRUSSEL)

A Place To Live is een welzijns- en vrijwilligersorganisatie uit Brussel die o.a. vakanties organiseert voor families, moeders, jongeren en kinderen voor wie op vakantie gaan niet vanzelfsprekend is. De organisatie gaat hiervoor niet op hotel, maar kiest voor een verblijf waar deelnemers en vrijwilligers als één grote familie logeren. Soms verblijven ze in een jeugdverblijf. Aan het woord is vrijwilliger Mieke Vrinds.

Waarom organiseert jullie organisatie vakanties voor families?

Voor families in armoede is de schoolvakantie een vreselijke periode. Ze wonen met kinderen op een kleine oppervlakte, op reis gaan is geen optie en van het bestaande aanbod van kinderopvang maken ze geen gebruik omdat ze dit niet kennen. Als het schooljaar opnieuw start, hebben de kinderen bovendien geen verhalen. Dat is pijnlijk.

Hoe bereik je de doelgroep?

Mensen schrijven zich in via een sociale organisatie, zoals OCMW, CAW, Welzijnsschakels en Verenigingen waar armen het woord nemen.

Mieke Vrinds

Gaat iedereen dan mee?

Op vakantie gaan is voor mensen die in armoede leven, een grote stap in het onbekende. Ze weten niet wat ze kunnen verwachten en haken vaak af. Dit laatste geldt voor ongeveer een derde van onze inschrijvingen.

Kan dit niet opgelost worden door goed te communiceren?

We communiceren heel veel en dat werpt zijn vruchten af, maar voor bepaalde mensen zal de drempel altijd te hoog blijven.

Wat wordt tijdens een verblijf aangeboden?

In de voormiddag geven we aan de ouders workshops over bijvoorbeeld de mogelijkheden die ze hebben om op een goedkope manier hun vrije tijd in te vullen. Tijdens die workshops genieten de kinderen van activiteiten die begeleid worden door animatoren. In de namiddag zijn er dan gezamenlijke activiteiten zoals een uitstap naar de stad, een bezoek van een valkenier ...

Dat is elke dag een goed gevuld programma.

Klopt. Mensen die in armoede leven, leven in principe een stuk langzamer en zijn verrast dat de activiteiten zich hier zo snel opvolgen. Maar dat is de bedoeling, we willen dat ze tijdens het verblijf actief bezig zijn. Op het moment zelf is het voor de mensen trouwens lastig en soms stresserend, maar achteraf zijn ze wel blij dat ze zoveel hebben beleefd.

“Als het schooljaar start, hebben de kinderen geen verhalen. Dat is pijnlijk.”

De activiteiten zijn meestal betalende activiteiten. Is dat een bewuste keuze?

De mensen in armoede vragen niet zelf naar betalende activiteiten, maar wij willen hen wel alle kansen geven om dingen te ontdekken. Veel ouders zijn bijvoorbeeld nog nooit in een openbaar zwembad geweest. Met ons doen ze dat wel en dan stellen ze vast dat dit toch betaalbaar en haalbaar is om dit ook in gezinsverband te doen. We helpen ze op dat moment over een drempel.

Waar halen jullie de financiële middelen om dit te organiseren?

Via Toerisme Vlaanderen genieten we als sociaal-toeristische organisatie van subsidies, maar dit is uiteraard ontoereikend. Daarom moeten we ook zelf financiële middelen inzamelen via financiële acties en kanalen zoals de Koning Boudewijnstichting of serviceclubs.

Betalen de deelnemers voor het verblijf?

Ja. De deelnemers betalen 30 euro per persoon voor het volledige verblijf. Verder betaalt elk gezin enkel voor de eerste twee kinderen en kinderen onder de drie jaar zijn gratis.

Vraag je korting aan de uitbaters van jeugdverblijven of aan de begeleiders van de betalende activiteiten?

We vragen geen korting omdat de uitbaters of begeleiders kosten maken, maar leggen wel uit met welke doelgroep we werken en dat onze budgetten beperkt zijn. Wie onze werking genegen is, doet dan vaak spontaan een extra inspanning.

Op basis van welke criteria wordt een jeugdverblijf gekozen?

We houden rekening met verschillende factoren. In de eerste plaats zoeken we een groene omgeving, dit liefst in Vlaanderen. Verder is onze organisatie arm aan mensen met een rijbewijs. Daarom is openbaar vervoer een must en willen we een keuken met voldoende opslagruimte en koelcellen om ons eten langere tijd te bewaren. We willen tot slot onze gezinnen ook elk een afzonderlijke kamer geven. Slaapzalen zijn voor ons minder geschikt.

BUSO VTS 3 (SINT-NIKLAAS)

Onder de vleugels van de Vrije Technische Scholen van Sint-Niklaas zit het buitengewoon secundair onderwijs. De school organiseert voor elk leerjaar een meerdaagse uitstap, wat voor de leerlingen en hun omgeving niet altijd even evident is. Aan het woord zijn Krista Van Peteghem, adjunct-directeur, en Evelien Van Damme, leerkracht en drijvende kracht achter de overlevingstocht van het vierde jaar.

Waarom is de overlevingstocht voor de leerlingen niet zo evident?

Krista: Veel leerlingen gaan zelden of nooit op reis, en al helemaal niet zonder hun ouders. Meer dan 60 % van de moeders waarvan hun kinderen hier school lopen, zijn lager geschoold dan lager secundair onderwijs. Dit feit is dikwijls gerelateerd met het inkomen, waardoor een meerdaags verblijf kan doorwegen op een gezinsbudget. Bovendien zijn veel ouders ook niet vertrouwd met meerdaagse uitstappen, waardoor ze de meerwaarde ervan moeilijk of helemaal niet inzien. Ouders zullen hun kinderen ook pas meegeven als ze vertrouwen hebben in de school. En dat moeten we steeds opnieuw verdienen.

Waarom investeert de school zoveel tijd en energie in een meerdaags verblijf?

Evelien: Dankzij een meerdaags verblijf krijgen de leerlingen een unieke kans om te werken aan hun sociale vaardigheden en hun zelfredzaamheid. Dat je daarin op korte tijd zo'n progressie ziet, geeft als leerkracht ongelooflijk veel voldoening.

Hoe proberen jullie de financiële drempel te verlagen?

Krista: Een driedaags verblijf voor de leerlingen van het vierde jaar kost de leerlingen 120 euro. Het is een huzarenstuk om daarmee

Is de relatie met de uitbater belangrijk?

Een goed verblijf is een verblijf waar je welkom bent en dat gevoel krijg je enkel als je een goede relatie hebt met de uitbater. Communicatie voor, tijdens en na het verblijf speelt daarin voor ons een zeer belangrijke rol. We zijn een professionele organisatie die werkt met heel veel vrijwilligers. Dan loopt er wel eens iets fout. Een uitbater die dan bijvoorbeeld meedenkt en vraagt of we lakens of dekens moeten hebben, maakt een wereld van verschil.

Speelt de periode van het verblijf een rol?

Omdat de families kinderen hebben, kunnen we enkel in de vakantieperiodes een verblijf boeken. Zo gaan we één keer op vakantie in de paasvakantie en vijf keer in de zomervakantie.

alles te financieren. Meer kunnen we echter niet vragen, want we weten dat zelfs dit bedrag voor bepaalde leerlingen te hoog is. We komen daaraan tegemoet door gespreide betalingen aan te bieden en geldacties te organiseren, zodat het voor iedereen betaalbaar blijft.

Gaan die leerlingen dan niet mee?

Krista: Deelnemen is verplicht (*nvdr.: tenzij er medische redenen zijn*) en voor de leerlingen waarvan we weten dat het financieel echt niet haalbaar is, zoeken we een oplossing. Desnoods passen we bij met onze sociale kas. De financiële drempel mag, wat ons betreft, geen probleem vormen.

Hoe houden jullie het inschrijvingsgeld zo laag?

Evelien: Onze school organiseert al enkele jaren Music for VTS. De opbrengst hiervan gaat naar de extra murosactiviteiten (zoals de overlevingstocht). Ter plaatse zoeken we betaalbare activiteiten en we besparen op ons vervoer. We doen alle verplaatsingen met de fiets. Elke leerling rijdt zo op drie dagen 130 kilometer.

Maken de leerlingen gebruik van kansen- of vrijetijdspassen voor de activiteiten?

Evelien: Neen. We bekommen wel telkens groepskortingen.
Krista: Een kansen- of vrijetijdspas tonen om korting te krijgen, zou niet werken. De leerlingen lopen niet graag te koop met hun armoede.

Hoe overtuigen jullie de ouders van de meerwaarde van een meerdaags verblijf?

Evelien: Tijdens een oudercontact organiseren we steeds een infomoment voor de ouders. De overlevingstocht komt daar aan bod en er worden foto's getoond van het voorbije jaar. Ouders krijgen er ook de ruimte om vragen te stellen. Omdat we elk jaar

Krista Van Peteghem en Evelien Van Damme

hetzelfde organiseren, informeren ouders ook elkaar. Er is veel mond-aan-mondreclame.

Krista: In het kader van 'gelijke onderwijskansen' hebben we ook een GOK-leerkracht die huisbezoeken aflegt. Dat is een vertrouwenspersoon die ondertussen bij drie generaties gekend is. Die leerkracht draagt ook zijn steentje bij om de drempel voor de meerdaagse activiteiten te verlagen.

Ervaren de leerlingen zelf drempels?

Krista: Ja, vooral leerlingen met een autismespectrumstoornis. Deze leerlingen ervaren voortdurend angst. Nieuwe en onvoorspelbare situaties zorgen voor heel veel stress. Een meerdaagse uitstap is voor hen zeer stresserend, aangezien ze uit hun comfortzone gehaald worden.

“Onze leerlingen slapen het liefst afzonderlijk of in kleine groepjes.”

Op basis van welke criteria kiezen jullie een jeugdverblijf?

Evelien: Prijs is een belangrijk criterium, maar we kijken ook naar de bereikbaarheid en de mogelijkheden in de buurt. We verkiezen ook de formule zelfkook. Hiermee houden we de prijs laag en kunnen we inspelen op specifieke wensen van de leerlingen zoals halal.

Moet de infrastructuur aan bepaalde voorwaarden voldoen?

Evelien: Onze leerlingen slapen het liefst afzonderlijk of in kleine groepjes. Sanitair op de kamers is een troef. Kan dit niet, dan moet er afzonderlijk sanitair zijn voor jongens en meisjes.

Wat kunnen uitbaters doen om drempels te verlagen? Is het zinvol om bijvoorbeeld slaapzakken, lakens of wasmachine te voorzien?

Evelien: Alle extra's zijn welkom, maar we kunnen er niet voor bijbetalen. Daarom regelen we veel zelf. Is er iets te kort, dan horen we bij familie of vrienden of zij kunnen helpen, bijvoorbeeld met een fiets of slaapzak.

Krista: Het engagement van onze leerkrachten is echt onbetaalbaar. Zonder deze inzet zou het onmogelijk zijn om onze leerlingen deze ervaring aan te bieden.

Netwerk “iederee

Het netwerk “iedereen verdient vakantie” verbindt meer dan 2 000 partners die hun krachten bundelen om het recht op vakantie waar te maken. Aan het woord is Marianne Schapmans, directeur van het Steunpunt Vakantieparticipatie en netwerkverbinder “iedereen verdient vakantie”.

Wat doet het netwerk “iedereen verdient vakantie”?

Het netwerk wil iedereen de kans geven om op daguitstap of vakantie te gaan in Vlaanderen en Brussel, dit alleen, met vrienden of met de familie. Het netwerk wil daarom het reguliere aanbod ook toegankelijk maken voor mensen met een beperkt budget en mensen die andere vakantie drempels ervaren. Andere drempels kunnen bijvoorbeeld specifieke zorgvragen, leeftijdgebonden vereisten of zelfs voedselallergieën zijn. Veel verschillende vakantie drempels zorgen namelijk voor veel verschillende oplossingen. Aan die oplossingen werken we dan samen.

Wie maakt deel uit van het netwerk?

Het netwerk bestaat uit 600 toeristische ondernemers waaronder ruim 200 jeugdverblijven, 70 rap-op-stap-kantoren, 1 800 sociale organisaties en nog heel wat andere actoren.

Wat zijn sociale organisaties en rap-op-stap-kantoren?

Sociale organisaties zijn organisaties zoals OCMW's, CAW's, Welzijnschakels, verenigingen waar armen het woord nemen e.d. die zich inzetten voor mensen in kansarmoede. Omdat ook de stap zetten naar die organisaties soms te groot is, werden rap-op-stap-kantoren opgericht. Dit zijn zeer laagdrempelige reisbemiddelingskantoren die iedereen met een laag budget verder helpen in de organisatie van een leuke uitstap.

Wat bieden jeugdverblijven aan?

De jeugdverblijven type B en C hebben een speciaal aanbod voor sociale organisaties die vakanties organiseren. Wat dit aanbod is, bepalen ze zelf. Voor organisaties die werken met mensen in armoede worden in veel gevallen goedkopere tarieven aangeboden, dit naargelang de eigen draagkracht van het jeugdverblijf. Maar er kan ook een dienstverlening op maat aangeboden worden, want er zijn naast financiële drempels heel wat andere mentale of praktische drempels. Extra aandacht voor communicatie of het gratis aanbieden van bijvoorbeeld spelmateriaal is ook waardevol.

Hoe vinden de mensen de weg naar het jeugdverblijf?

Mensen in armoede kunnen via drie kanalen boeken: rechtsreeks via het bemiddelingsteam van het netwerk “iedereen verdient vakantie”, via rap-op-stap-kantoren of via sociale organisaties die lid zijn van het netwerk. Op die manier garanderen we dat

n verdient vakantie”

de financiële korting enkel ten goede komt van wie het echt nodig heeft.

Hoe boeken de meeste mensen?

De meeste boekingen voor jeugdverblijven gebeuren via de sociale organisaties. Deze sociale organisaties zijn belangrijk, omdat ze het aanbod bekend maken bij de doelgroep, de aanvragen indienen en verder opvolgen. De organisaties kennen de deelnemers persoonlijk en weten wat er nodig is. Begeleiding op maat zorgt er voor dat het verblijf een succesverhaal kan worden.

.....

“Naast kortingen zijn ook extra aandacht voor communicatie of het gratis aanbieden van spelmateriaal waardevol.”

.....

Wordt er veel gebruik gemaakt van het aanbod?

In totaal kunnen er jaarlijks 150 000 mensen genieten van het aanbod uit het netwerk. Het grootste aandeel zijn daguitstappen. Het aandeel groepsvakanties is ten opzichte van de andere vakanties niet zo groot. Niet omdat het niet plezant is, maar voornamelijk omdat groepsvakanties een hogere drempel op zich zijn.

Waarom is dit een hogere drempel?

Voor wie opgroeide in het jeugdwerk of het verenigingsleven, is het gemakkelijker dan voor wie nog nooit een groepsvakantie heeft meegemaakt. Er komt namelijk veel bij kijken: een verblijf zoeken, een programma samenstellen, vervoer regelen, centen verzamelen ...

Hoeveel groepen komen er via het netwerk terecht in het jeugdverblijf?

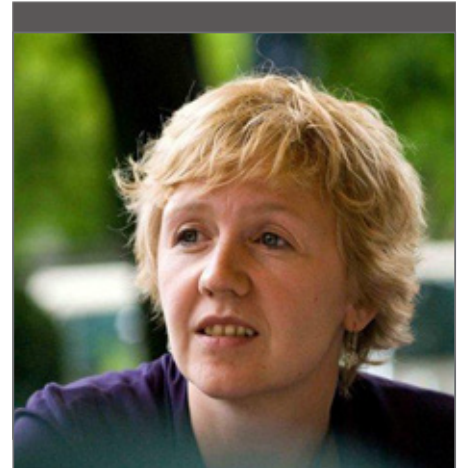
De meeste jeugdverblijven ontvangen één tot twee groepen per jaar, sommige jeugdverblijven zijn nog niet ontdekt. Daar hebben we samen nog werk aan. Er zijn namelijk veel prachtige jeugdverblijven die voor een heerlijke ervaring kunnen zorgen.

Waarvoor dient het platform ‘stel je vraag’?

Veel uitbaters zijn bereid om groepen te helpen met specifieke vragen zoals de vraag om vooraf een bezoek te brengen om bepaalde onzekerheden weg te werken, maar er worden ook veel vragen niet gesteld. Daarom ontwikkelde het netwerk het platform “steljevraag” (www.iedereenverdientvakantie.be/doe-mee/durf-te-vragen). Dit is een platform waarop vragen en antwoorden elkaar vinden, dit op een discrete manier omdat niet iedereen zijn zorgen zomaar online wil zetten. Als uitbater moet je hiervoor wel een account activeren. Eenmaal geactiveerd krijgen alle partners wekelijks een update van de gestelde vragen en antwoorden. Op die manier proberen we onze partners te motiveren om vragen te stellen en elkaar te helpen door kennis en ideeën te delen.

De partners brengen ook hun verhaal via de website verbindjeverhaal.be?

Via deze website willen we inderdaad ook mensen inspireren. Enkele uitbaters heb-

Marianne Schapmans

ben daar trouwens hun verhaal gebracht. Via de zoekfunctie vind je bijvoorbeeld het verhaal van Vakantiecentrum Reigersnest dat gedurende het hele jaar door kamers aan een sociaal tarief beschikbaar stelt en vakantieverblijf Heuvelsven dat samen met een vijftal vakantieorganisaties een gesprek had hoe ze samen, vakantieverblijf en organisator, een vakantie tot succes maken.

OPROEP “IEDEREEN VERDIENT VAKANTIE”

Het netwerk is een samenwerkingsverband waaraan iedereen bijdraagt volgens eigen kracht en kunde. Toerisme Vlaanderen faciliteert de coördinatie door een steunpunt op te zetten en ondersteunt partners ook financieel. Toerisme Vlaanderen ondersteunt projecten met als hoofddoel het verhogen van de participatie aan het toeristische aanbod van individuen of groepen die een drempel ervaren die ze zelf niet kunnen overwinnen. De projecten moeten inzetten op (innovatieve) werkwijzen die drempels wegwerken in de volledige vakantieketen of op regionale netwerkinitiatieven voor (openbaar) vervoer. Het subsidiepercentage bedraagt maximaal 75 % van de totale betaalbare kosten, met een maximaal subsidiebedrag van 22 500 euro per project.

Projecten kunnen opnieuw ingediend worden in 2019 en moeten gerealiseerd worden tegen eind 2020. Meer informatie op www.toerismevlaanderen.be/impulsiedereenvakantie.

GRATIS TRAM, BUS EN BELBUS VIA “IEDEREEN VERDIENT VAKANTIE”

Wie een vakantie aanvraagt via het netwerk “iedereen verdient vakantie”, kan ook 10-rittenkaarten van De Lijn aanvragen. Deze kaarten kunnen niet gebruikt worden voor daguitstappen. Er zijn geen tickets voor verplaatsingen met de MIVB en de NMBS en ook voor verplaatsingen met eigen vervoer is geen compensatie voorzien.

Welke bijdrage kan je als uitbater leveren?

1. Toon bij het eerste contact betrokkenheid en zoek samen met de organisator naar oplossingen voor de drempels die mensen in armoede ervaren.
2. Jongeren in armoede voelen zich vaak uitgesloten. Zorg voor een hartelijke ontvangst.
3. Zowel de ouders als de jongeren in armoede hebben geen of weinig ervaring met meerdaagse uitstappen en voelen zich hierdoor onzeker. Zorg daarom voor beknopte en duidelijke communicatie, zowel voor, tijdens als na het verblijf. Visualiseer waar mogelijk met pictogrammen, foto's en plannetjes en omschrijf vakjargon zoals type C of toegankelijkheidslabel A+. Gebruik ook meerdere communicatiekanalen.
4. Onzekerheid zorgt voor stress en eventueel onaangepast gedrag. Ga begripvol met de jongeren om als de situatie toch eens escaleert.
5. Mobiliteit is voor mensen in armoede een knelpunt. Informeer over de mogelijkheden van openbaar vervoer of stimuleer carpoolen bij de organisatoren.
6. De waarden en normen die ouders in armoede meegeven aan de jongeren, kunnen verschillen met de waarden die je als uitbater hanteert. Jongeren zullen zich loyaal opstellen t.o.v. de waarden en normen die ze meekregen van thuis. Houd daar als uitbater (in de mate van het mogelijke) rekening mee. Ga voor een conversatie in plaats van de confrontatie.
7. Jongeren in armoede ervaren naast financiële drempels heel wat andere drempels. Welke drempels dit zijn, hangt af van individu tot individu. Informeer je als uitbater bij de organisator over de jongeren die komen en pols welke drempels die jongeren precies ervaren. Neem indien mogelijk initiatief om de drempels te verlagen of weg te nemen.
8. Probeer de sociale kloof tussen arme en rijke jongeren te verkleinen. Investeer je in een aanbod van bijvoorbeeld luchtmatrassen, slaapzakken, lakens, dekens of kussens om de drempel voor jongeren in armoede te verlagen, dan voorzie je dit aanbod best voor de volledige groep.
9. Jongeren in armoede leven noodgedwongen van dag tot dag. Lang op voorhand plannen is niet zo evident. Wees als uitbater begripvol voor annulaties, een lagere opkomst dan voorzien of wijzigingen in maaltijden.
10. Jongeren in armoede moeten zelf hun activiteiten kunnen kiezen. Die jongeren warm maken om activiteiten te organiseren in plaats van te consumeren is niet eenvoudig. Het programma van organisaties die werken met jongeren in armoede, bevat hierdoor meer betalende activiteiten dan programma's van andere organisaties. Laat je hierdoor als uitbater niet ontmoedigen om die organisaties bijvoorbeeld een korting te geven. Weet dat die activiteiten vaak een unieke ervaring zijn voor die jongeren (thuis worden die activiteiten niet gedaan) en dat die activiteiten vaak subsidies krijgen of van kortingen genieten.
11. Activeer je account op het platform 'stel je vraag' van het Steunpunt Vakantieparticipatie.

HUIS WERK 53

In januari verschijnt HuisWerk 53, met daarin extra aandacht voor mobiliteit.

Een meerdaags verblijf start en eindigt niet aan het jeugdverblijf of kampeerterrein, maar thuis, aan de eigen voordeur. Daarom stellen we ons de vraag: hoe verplaatsen we ons best op een veilige, duurzame en betaalbare manier van en naar het jeugdverblijf en kampeerterrein? En hoe verplaatsen groepen zich ter plaatse? Op die vragen geven we een antwoord, gebaseerd op o.m. de resultaten van het pilootproject 'goed op weg naar het jeugdverblijf' van Netwerk Duurzame Mobiliteit en CJT.

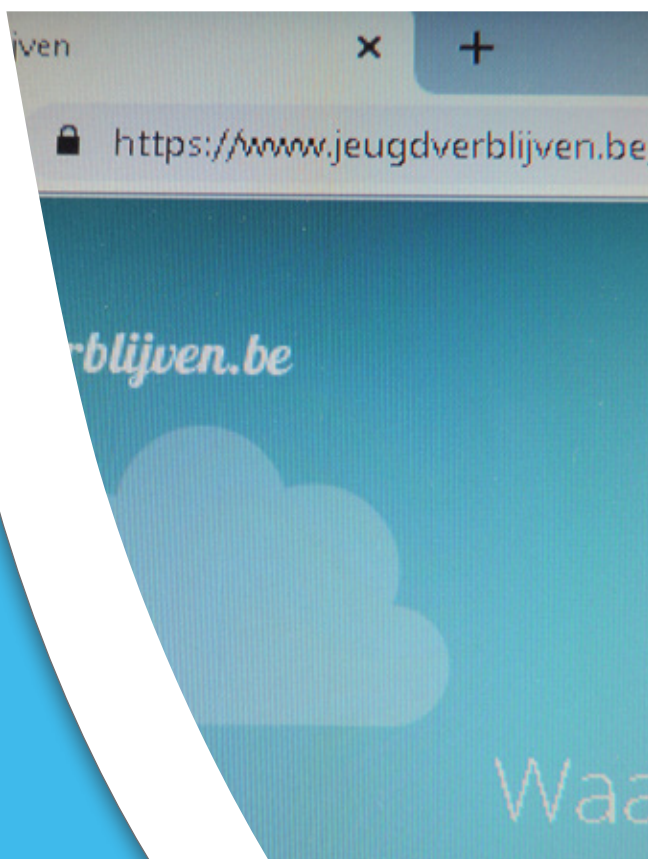
Heb je zelf nog goede suggesties of tips of wil je reageren op dit thema, dan kan dat via de Facebookpagina van CJT Ondersteuning of door te mailen naar ondersteuning@cjt.be.

Wie trouwens iets extra wil doen, is steeds welkom op de redactievergadering van HuisWerk. We komen ongeveer tweemaandelijks samen. Geïnteresseerden kunnen contact opnemen via ondersteuning@cjt.be of tel. 09/210.57.75.

Van http naar https ... wat zijn de gevolgen voor je eigen website?

Het HTTP-protocol staat voor HyperText Transfer Protocol en wordt gebruikt om informatie uit te wisselen tussen browser en server, zodat het mogelijk wordt om websites te bezoeken. Het HTTPS-protocol doet hetzelfde, maar er wordt extra beveiliging (s van Security) toegevoegd. Concreet worden data tijdens een transfer versleuteld. Zo kunnen hackers de data onderweg niet meer onderscheppen of bewerken.

Een https-adres herken je ook aan het groene slotje en de vermelding 'secure'. In het verleden werd https vooral gebruikt voor websites die extra beveiliging nodig hadden, zoals die van banken, maar tegenwoordig wordt https meer en meer gangbaar voor 'gewone' websites. Is dit ook voor jeugdverblijfscentra interessant?

We vonden op www.wijs.be een aantal argumenten waarom het de moeite loont om inderdaad over te schakelen.

1. Gebruikers worden zich steeds meer bewust van de gevaren van internet. Door alle communicatie te versleutelen, geef je hackers geen kans om info te onderscheppen.
2. Https zorgt er voor dat Google je website hoger plaatst in de ranking. Het zou zelfs kunnen dat Google in de nabije toekomst enkel websites toont die het HTTPS-protocol gebruiken.
3. Gebruikers hebben minder geduld met trage websites. Een https-website laadt drie maal sneller op dan een http-website.
4. Browsers tonen steeds vaker waarschuwingssymbolen bij invulvelden van http-websites.

Daarom hebben we met www.jeugdverblijven.be onlangs ook de stap gezet naar https. Dit is een meerwaarde voor alle jeugdverblijven en kampeerterreinen die op de site worden getoond.

Wel heeft dit gevolgen voor de zichtbaarheid van je eigen website, als deze nog volgens het oude HTTP-protocol zou werken. Zo zullen links die op www.jeugdverblijven.be gelegd worden naar je eigen http-website niet meer werken. Ook jeugdverblijfscentra en kampeerterreinen die de kalender van www.jeugdverblijven.be tonen op de eigen website, moeten de link van het frame aanpassen (https i.p.v. http).

Wat te doen om je eigen website https te maken? Je hebt daarvoor een SSL-certificaat (Secure Sockets Layer) nodig. Dit is helemaal niet duur en je kan hiervoor best contact opnemen met de firma die de hosting van je website verzorgt.

Centrum voor Jeugdtoerisme ^{VZW}

ONDERSTEUNING

Heel wat regelgeving heeft rechtstreeks of onrechtstreeks een weerslag op jeugdtoerisme. Als hieraan wordt gesleuteld, tracht CJT Ondersteuning op de eerste rij te zitten. In HuisWerk belichten we telkens de actualiteit van ons vertegenwoordigingswerk.

... LAAT JE STEM HOREN

In 2012 was vertegenwoordigingswerk het centrale thema van onze uitbatersbevraging (zie ook HUISWerk 28). We wilden toen te weten komen welke thema's CJT Ondersteuning moet opvolgen op Vlaams en federaal niveau, hoe we uitbaters kunnen betrekken bij het bepalen van onze standpunten en hoe we achteraf kunnen communiceren over de resultaten.

Samengevat bleek er toen een grote tevredenheid te zijn over de manier waarop CJT Ondersteuning thema's opvolgt, maar kon de communicatie een stuk beter. Dat hebben we o.m. proberen opvangen met deze HuisWerkrubriek waarin we driemaandelijks stilstaan bij een bepaald thema dat we aan het opvolgen zijn. Ook de digitale nieuwsbrief werd kort nadien in het leven geroepen, waardoor we een stuk korter op de bal kunnen spelen.

Een ander euvel betrof inspraak van uitbaters bij het bepalen van onze standpunten. Met een aantal suggesties zijn we ondertussen al aan de slag gegaan. Zo hielden we rond bepaalde thema's (bijvoorbeeld afvalophaling en subsidiëring) bevragingen bij de uitbaters en gebruikten we nadien de resultaten daarvan in contacten met overheden.

Vanaf 2019 willen we graag een volgende stap zetten. Concreet zullen we een adviesgroep oprichten waarvoor alle uitbaters zich kandidaat kunnen stellen. We trachten daarbij te waken over een representatieve samenstelling (verschillende types van gebouwen/terreinen, volpension en zelfkook, spreiding over de provincies...). Deze groep kan ons dan adviseren bij het bepalen van standpunten. Dit kan via mail, telefonisch of in bepaalde gevallen ook via een fysieke bijeenkomst.

In de loop van november ontvang je hiervoor een uitnodiging met nog wat extra uitleg. Ben je geïnteresseerd om hier een rol in te spelen, dan kan je je op dat moment effectief kandidaat stellen.

VRAAG HET AAN ...

Centrum voor Jeugdtoerisme^{vzw}

ONDERSTEUNING

Elk kwartaal krijgen we tientallen vragen van uitbaters over uiteenlopende thema's. In HuisWerk maken we telkens een beknopte bloemlezing van vragen en antwoorden die ook voor andere uitbaters interessant kunnen zijn.

Ons keuringsorganisme zegt dat onze gasleidingen (vast + flexibel) tweejaarlijks moeten gekeurd worden. Dat is nieuw voor ons, wij deden dit steeds om de vijf jaar. Is de wetgeving veranderd?

Dit staat niet expliciet beschreven in wetgeving, bijgevolg is er ook geen wettelijke termijn van toepassing, maar vaak neemt de brandweer dit mee in de vijfjaarlijkse controle (in functie van erkenning bij Toerisme Vlaanderen) en wordt op dat moment een attest gevraagd. Dat lijkt ons dan ook voldoende.

Op flexibele leidingen staat trouwens een vervaldatum, daar hou je uiteraard best rekening mee.

Onlangs hebben we zonnepanelen geïnstalleerd. Binnen enkele maanden zal de terugdraaiende teller worden geplaatst. Hoe kunnen we nu best het reële verbruik doorrekenen aan de groepen?

Basisprincipe is: de groep betaalt zijn energieverbruik, ongeacht hoe die energie geproduceerd wordt. Beste oplossing is dan om tussenmeters te plaatsen. De zonne-energie wordt dan op het net gestoken tussen de hoofdmeter en de tussenmeter, zodat je op de tussenmeter het werkelijke verbruik van de verblijvende groep kan aflezen. Het plaatsen van zo'n tussenmeter kost enkele honderden euro's, maar het zorgt er wel voor dat je op basis van verbruik kan blijven aanrekenen. Het alternatief is werken met een energieforfait, met als groot nadeel dat groepen niet worden gestimuleerd om zuinig te zijn.

Het afbetalen van je investeringskosten voor de zonnepanelen gebeurt dan tijdens de zonnige weekends, waarin je simpel gezegd 'winst' maakt op het aangerekende energieverbruik.

Wij bouwen binnenkort een nieuw jeugdlokaal. De gemeente heeft liever niet dat er overnacht wordt, maar uiteindelijk zal dit niet vermeld worden in het BPA. Wat zijn onze rechten dan?

In de codex ruimtelijke ordening lezen we dat een omgevingsvergunning (d.i. de nieuwe benaming voor een bouwvergunning) niet nodig is voor "een tijdelijke wijziging van de hoofdfunctie van een bestaand, hoofdzakelijk vergund of vergund geacht gebouw, waar op regelmatige basis aan jeugdwerk wordt gedaan, naar tijdelijke overnachtingsplaats voor jeugd". In mensentaal: zolang een BPA of RUP geen beperkingen oplegt, is een jeugdlokaal op stedenbouw-

kundig vlak in orde voor overnachtingen van andere jeugdverenigingen. Dat neemt niet weg dat een burgemeester via bijvoorbeeld een politiereglement ook regels kan bepalen.

Enkele dagen na het vertrek van een groep hebben we nog schade vastgesteld: etensresten tussen gestapelde tafels en frituurvet in de afwateringsgoot. Kunnen we deze kosten nog recupereren?

We raden aan om in volgende stappen te werken:

1. Aankomst van de groep: ze ontvangen een uitgebreide plaatsbeschrijving en inventaris. Zaken die op dat moment niet hersteld zijn of ontbreken (bijvoorbeeld tafel met wankele poten, vetplekken op de muur, drie ontbrekende messen ...) duid je aan op dit formulier. En je vraagt aan de groep om dezelfde dag nog problemen te melden die ze zelf vaststellen en die jij nog niet had opgemerkt

2. Vertrek van de groep: het formulier wordt samen met de groepsverantwoordelijke overlopen alvorens je zelf aan de controle begint. Dit heeft als grote voordeel dat je tijdens de controle snel zal merken of de groep het formulier waarheidsgetrouw heeft ingevuld. M.a.w. als je tijdens de controle een aantal zaken opmerkt die de groep was 'vergeten' invullen op het formulier, is de kans groot dat je ook na het vertrek nog zaken zal opmerken, dus in dat geval is een grondige eindcontrole zeker aangewezen.

3. Hoe meer zaken je vaststelt in aanwezigheid van de groep, hoe beter uiteraard. Maar dat lukt helaas niet altijd. Laat dus op het formulier nog ruimte voor zaken die achteraf worden vastgesteld. En wacht daarom ook een week (liefst niet veel langer) om het restbedrag van de waarborg over te schrijven.

Vermeld op de plaatsbeschrijving en de inventaris zo veel mogelijk prijzen. Niet alleen van materiaal, maar ook van extra uren poetsen door de uitbater. Een aparte checklist voor de opkuis overlopen kan ook nuttig zijn (bijvoorbeeld kamers dweilen, frigo uitkuisen, afvoerputje zonder etensresten ...). Niet alleen vermijd je dan achteraf discussie, de groep wordt er zich ook beter bewust van op welke zaken ze moeten letten.

En nog een extra tip: geef 10 % korting op schade die door de groepen zelf wordt gemeld. Concreet voorbeeld: een gebroken bord kost 1 euro, maar als de groep dit zelf heeft gesignaleerd op het formulier, betalen ze slechts 90 cent. Eerlijkheid wordt op die manier beloond en het vergroot de kans dat alle schade wordt vastgesteld en verrekend tijdens het vertrekmoment van de groep.

NIEUWSFLASH

SAMENAANKOOP VOEDING

Via de aankoopcentrale CASE kunnen uitbaters van volpensionhuizen extra kortingen bekomen op food- en non-foodproducten, geleverd via JAVA bvba of Bidfood Flanders nv. Beide bedrijven hadden gereageerd op de offerteaanvraag die eind augustus verstuurd werd naar zeventien belangrijke voedinggrossiers en scoorden volgens de gunningscommissie (samengesteld door CASE en met inbreng van CJT) het best op twaalf vooropgestelde gunningscriteria.

Het principe van de samenaankoop is dat er op de prijzen die de uitbater zelf onderhandelt en betaalt aan JAVA of Bidfood, nadien nog een extra korting wordt uitbetaald door CASE.

De afspraken en kortingen worden bekend gemaakt tijdens twee infomiddagen, dit op 23 november in Brussel en op 27 november in Gent. Wie nu reeds informatie wil en sneller wil genieten van de kortingen, kan de informatie ook vinden op de website van CASE. Hiervoor moet er wel een verkennend lid-

maatschap aangevraagd worden bij CASE. Dit lidmaatschap is gratis en wordt na elk kwartaal automatisch stopgezet. Wie na het verkennend lidmaatschap verder lid wil blijven van CASE, kan dit enkel door in te tekenen op een D-aandeel van CASE.

Informatie opvragen over de infomiddagen en CASE en/of het aanvragen van een verkennend lidmaatschap bij CASE kan via onze website www.cjt.be/ondersteuning/samenaankoop of telefonisch (09/210.57.75).

Tot slot: de samenwerking tussen CJT Ondersteuning en CASE is ontstaan naar aanleiding van een samenaankoop voeding, maar het lidmaatschap bij CASE biedt ook toegang tot voordelen op andere producten zoals werkkledij, gereedschap of poetsproducten. Bij de gunning van die andere producten was CJT Ondersteuning echter niet betrokken.

HERBEVESTIGEN OP WWW.JEUGDVERBLIJVEN.BE

Jaarlijks wordt aan alle uitbaters gevraagd om hun gegevens na te kijken op www.jeugdverblijven.be. Ondertussen hebben de meeste uitbaters dit gedaan, waarvoor dank. Voor wie nog niet in orde zou zijn: de absolute deadline ligt op 15 november, dan worden uitbaters die niet in orde zijn, van de website gehaald. Klinkt streng, maar het is de enige manier om zeker te zijn dat de info op www.jeugdverblijven.be up-to-date blijft.

Sowieso ben je verplicht om de prijzen in te vullen voor de komende zomer (2019 dus). Dit gaat niet alleen over de huurprijs op zich, maar kijk ook na of de energieprijzen nog dezelfde zijn. Als de prijzen onveranderd blijven, volstaat het om enkel het jaartal aan te passen.

Daarnaast is het verplicht om minstens één foto te tonen. Dit blijft toch de manier bij uitstek om je gebouw of terrein op een aantrekkelijke manier voor te stellen en geïnteresseerde groepen een blik te geven op wat ze mogen verwachten.

Ten slotte doen we nog een warme oproep om de kalender op www.jeugdverblijven.be te gebruiken. Jeugdverblijfcentra en kampeerterreinen die vrij zijn in een bepaalde periode waarvoor een jeugdgroep overnachtingsplaats zoekt, verschijnen bovenaan de zoekopdracht. Dit is de enige manier om van een maximale zichtbaarheid te kunnen genieten.

MEDISCH ATTEST IN DE VOLPENSIONKEUKEN

Tot voor kort bestond in België een verplichting voor keukenpersoneel om een medisch attest te kunnen voorleggen. Concreet moesten mensen die in aanraking kwamen met onverpakte voedingswaren, om de drie jaar naar de huisarts gaan.

Het is het Federaal Agentschap voor de Voedselveiligheid (FAVV) zelf dat gevraagd heeft om deze verplichting op te heffen. Het FAVV argumenteert daarbij dat het medisch attest een vals gevoel van veiligheid creëert. Wie vandaag een attest heeft, kan morgen immers een besmettelijke ziekte oplopen.

De verplichting is daarom op 11 augustus weggefallen. Maar dat betekent uiteraard niet dat personen met een besmettelijke ziekte nu zonder problemen in de keuken actief kunnen zijn. De zieke moet zijn leidinggevende of werkgever zo snel mogelijk op de hoogte brengen, zodat die de nodige maatregelen kan treffen.

Voor alle duidelijkheid: wat wel van kracht blijft, is het periodieke gezondheidstoezicht voor werknemers, zoals bepaald in de codex over welzijn op het werk. Op basis van een risicoanalyse (bijv. heffen en tillen of contact met schoonmaakproducten) wordt, in overleg met de arbeidsgeneesheer, bekeken om de hoeveel tijd een medische controle nodig is.

ADRESWIJZIGING

HuisWerk is een gratis magazine en dat willen we graag zo houden. Je kan daar bij helpen door ons adresbestand up-to-date te houden. Zo zijn wij er zeker van dat ons nummer bij de juiste persoon terecht komt. Voor jeugdverblijfcentra en kampeerterreinen is het adresbestand rechtstreeks gelinkt aan de databank van www.jeugdverblijven.be. HuisWerk wordt opgestuurd naar de verantwoordelijke algemene communicatie. Via je persoonlijke login en wachtwoord kan je de contactgegevens van je jeugdverblijfcentrum/kampeerterrein rechtstreeks aanpassen. Als dit niet lukt, kan je ons bereiken via ondersteuning@cjt.be of tel. 09/210.57.75. Wens je voor jouw jeugdverblijfcentrum/kampeerterrein extra abonnementen, dan kan je deze bestellen tegen kostprijs. Stuur hiervoor een mailtje naar ondersteuning@cjt.be.

HUIS IN DE KIJKER

Jeugdverblijf Saint-Antoine, waar iedereen familie is

In de zomer scheen de zon maximaal. Wie zon zegt, zegt zee en strand. Wij trokken naar Koksijde, naar het jeugdverblijf Saint-Antoine, gelegen vlakbij De Hoge Blekker. Deze duin telt 33 hoogtemeters en is hiermee de hoogste duin van de Belgische kust. Voor zeelui was het een vaste baken, de eerste duin die men zag blinken (blekken in het dialect). Wat de duin voor de zeelui was, is Saint-Antoine voor de jeugdgroepen: een vaste baken in het jeugdtoerisme voor wie de formule volpension kiest. Het gebouw draagt het jeugdlabel C en telt 200 bedden. Meerdere groepen kunnen er verblijven, genieten maar bovenal spelen.

DRIE GENERATIES

“Het gebouw werd opgetrokken door een priester die hier kinderen van Noord-Franse mijnwerkers hun vakantie liet doorbrengen. Daarna heeft mijn grootmoeder, die zeer ondernemend was, het huis gekocht en deed het dienst voor preventieve luchtkuren”, schetst Sabine Leterme, eigenaar van Saint-Antoine, de eerste jaren van het verblijf. “Het idee om ermee te starten kwam van de zus van mijn grootmoeder die zuster was in Mechelen en dit noodzakelijk vond.”

“Van 1947 tot 1973 werd er telkens uitgebreid”, vervolgt Sabine haar verhaal. “Saint-Antoine, dat oorspronkelijk een klein gebouw was, werd in twee etappes uitgebreid. Verder kwamen er nog een verblijf bij in Middelkerke en in Spa.”

“Het uitbaten van de verblijven werd altijd gecombineerd met een actief landbouwbedrijf. Dit was zo bij mijn grootmoeder en mijn moeder, en vandaag is het niet anders. Ook mijn man is landbouwer, terwijl ik het jeugdverblijf run. Toch is

SAINT-ANTOINE PRAKTISCH

Adres: Pylyserlaan 25, 8670 Koksijde
Totale oppervlakte: 1 600 m²
Capaciteit: 200 personen
Website: www.delhuzo.be

het ook altijd een familiegebeuren geweest met helpende handen van kinderen, tantes en nonkels”, vertelt Sabine met trots.

KWALITEIT PRIMEERT

“In de filosofie van de uitbating staan de kinderen altijd voorop. Kinderen moeten een goed gevoel hebben, gezond blijven en in hygiënische omstandigheden opgroeien. De kinderen en begeleiders moeten zich hier echt thuis voelen en onder de beste omstandigheden kunnen verblijven. Iedereen wordt zo een beetje in onze grote familie omarmd”, zegt Sabine overtuigd. “Daarom is het belangrijk dat iedereen die voor Saint-Antoine werkt, de juiste ‘spirit’ heeft, dat er steeds aandacht is voor gezonde voeding waarvan bepaalde producten rechtstreeks van de boerderij komen en dat het gebouw dagelijks en het sanitair minstens twee keer per dag gepoetst wordt.”

Of dit financieel haalbaar is? “Vroeger kwamen veel meer producten rechtstreeks van de boerderij, maar vandaag is de arbeidskost zo hoog dat dit niet meer voor alles mogelijk is. Groenten die vers van de boerderij komen kuisen en snijden is bijvoorbeeld niet meer betaalbaar. Dat is een feit. Toch is kwaliteit leveren nog altijd mogelijk, als je eerlijke prijzen hanteert en je heel efficiënt werkt”, weet Sabine. “We hanteren, denk ik, één van de hoogste prijzen in de sector, maar door de hoge kwaliteit en verregaande hulp tijdens het verblijf, kunnen we die prijzen wel verantwoorden aan onze klanten.”

DE DOELGROEP

Wie die klanten zijn? “In de vakantieperiodes is dit jeugdwerk met de mutualiteit als grootste klant, daarbuiten bereiken we vooral scholen die komen voor de zoekklassen”, vertelt Sabine. “Onze voornaamste doelgroep zijn dus jongere kinderen, geen jongvolwassenen. Het is ook niet zo eenvoudig om beide doelgroepen te combineren omdat de verwachtingen anders liggen”, weet Sabine.

Wat ze spijtig vindt, is dat de leeftijd van de verblijvende kinderen daalt. Naar de reden van die trend is het gissen. “Misschien is het aanbod aan de Belgische kust voor middelbare schoolkinderen niet aantrekkelijk genoeg en moeten we samen met de provinciale toeristische dienst hieraan werken”, laat Sabine een ballonnetje op. “Nu trekken ze alvast naar het buitenland.”

U VRAAGT, WIJ DRAAIEN

“We bieden onze groepen heel wat materiaal aan, onder te brengen in twee categorieën. We hebben sport- en recreatiemateriaal en heel wat pedagogisch en didactisch materiaal. Dit stellen we allemaal gratis ter beschikking. Verder hebben we nog een map met ongeveer 200 activiteiten waaruit de groepen kunnen kiezen”, somt Sabine de mogelijkheden op. “Deze activiteiten worden dan meestal door ons geboekt,

opgevolgd en gefactureerd op de eindafrekening. Groepen moeten dus nooit zelf betalen en worden van a tot z begeleid en opgevolgd.” Dit geldt ook voor het toeristentreintje. “Hoewel het jeugdverblijf grenst aan het natuurreservaat De Hoge Blekker, ligt de zee toch op anderhalve kilometer. Om die afstand te overbruggen zit er vanaf een verblijf van twee nachten in de overnachtingsprijs een ticket voor een verplaatsing met het toeristentreintje. Wie vier nachten verblijft, krijgt twee tickets.”

PERSONEEL, MAAR GEEN SUBSIDIES

In totaal werken zes personen in het jeugdverblijf waarvan vier voltijds en twee deeltijds, maar die worden niet gesubsidieerd via het decreet ‘jeugdverblijfscentra’. “Om in aanmerking te komen voor werkings- en personeelssubsidies moet de juridische rechtsvorm een vzw zijn, maar dat zijn we niet. We hebben - nog voor het decreet ‘jeugdverblijfscentra’ bestond - gekozen voor een bvba”, legt Sabine de situatie uit. En infrastructuursubsidies? “Op enkele nieuwe ramen na, hebben we ook daar voorlopig weinig beroep op kunnen doen. De zware verbouwingen waren net voor dit decreet uitgevoerd.”

Of dit niet frustrereert? “We kijken niet achterom. De verbouwingen zijn achter de rug en de keuze voor een bvba is gemaakt. Dit heeft voor- en nadelen en als ik heel eerlijk ben, dan ontmoedigen bepaalde regels soms wel. Een voorbeeld: we werken seizoensgebonden maar kunnen binnenkort geen beroep meer doen op economische werkloosheid. Nochtans is dat noodzakelijk om het personeel een volledig jaar in dienst te houden. Nu heb ik heel goed en trouw personeel die allemaal hetzelfde doel voor ogen hebben, maar zullen die blijven als ik ze geen vast loon kan bieden?”, vraagt Sabine zich af.

LAATSTE GENERATIE?

“Het jeugdverblijf in Spa bestaat al een tijdje niet meer en ook dat in Middelkerke sluit na deze zomer de deuren”, vertelt Sabine. “Er was de druk van de immobiënssector, maar zeker ook het plotse overlijden van mijn conciërge en het feit dat ik zelf fysiek op mijn grenzen stoot, die me, in samenspraak met de kinderen, die keuze heeft doen maken. Mijn kinderen zullen de fakkel namelijk niet overnemen. Ik vind dat spijtig, maar ben anderzijds fier op de keuzes die ze nu maken.”

Voor het jeugdtoerisme is dit slecht nieuws. “Inderdaad, want de druk van de immobiëns zorgt ervoor dat nieuwe jeugdverblijven opstarten zo dicht bij de kust onbetaalbaar wordt”, is Sabine duidelijk.

Plannen om Saint-Antoine te sluiten zijn er gelukkig nog niet. “Sinds het overlijden van de conciërge neem ik hier over, maar daar komt een eind aan. De conciërge van Middelkerke komt naar Koksijde. Hierdoor komt er wat meer jong bloed en kan ik meer afstand nemen van het jeugdverblijf. Zo kan de spirit van mijn grootmoeder en de hele familie blijven werken en nog jarenlang voor lachende gezichtjes zorgen.”

AGENDA

In deze agenda willen we alle data van vormingsmomenten, ontmoetingen, indiendata voor erkenning en subsidiëring, ... opnemen die interessant kunnen zijn voor uitbaters. Ook hiervoor staat onze redactie open voor suggesties. Mail die gerust door naar ondersteuning@cjt.be!

1 NOVEMBER 2018

Indiendatum voor aanvraag werkingssubsidie 2019-2022 (binnen het decreet 'jeugdverblijfcentra')

Jeugdverblijfcentra kunnen bij Departement Cultuur, Jeugd en Media een werkingssubsidie aanvragen voor een periode van vier jaren. De subsidie wordt toegekend voor een periode van vier jaar, dit betekent dat jeugdverblijfcentra die de subsidie hebben aangevraagd in het najaar van 2015, 2016 of 2017 en een positief antwoord hebben gekregen, dit jaar geen nieuwe aanvraag hoeven te doen, hun subsidieperiode van vier jaren omvat dan immers ook 2018.

Ook jeugdverblijfcentra type C die dit voorjaar een personeels-subsidie hebben aangevraagd, hoeven niets extra te doen indien hun personeelssubsidie werd toegekend. De toekenning van de personeelssubsidie houdt immers automatisch ook de aanvraag van de werkingssubsidie in. De definitieve toekenning van de personeelssubsidie voor de periode 2019-2022 is gecommuniceerd in september, dan is het meteen ook duidelijk of een aanvraag van een werkingssubsidie nog noodzakelijk is.

De aanvraag gebeurt volgens de spelregels van het in 2013 aangepaste decreet 'jeugdverblijfcentra': zie www.cjt.be/ondersteuning/subsidieafdelingjeugd of HuisWerk 28.

23 EN 27 NOVEMBER 2018

Infomomenten groepsaankoop voeding

Volpensionuitbaters zijn welkom op twee infomomenten: vrijdagmiddag 23 november in Brussel en dinsdagnamiddag 27 november in Gent. De groepsaankoop voeding wordt er voorgesteld, samen met CASE vzw. Zie pagina 16 voor extra uitleg of www.cjt.be/ondersteuning/samenaankoop.

NOVEMBER – DECEMBER 2018

Vormingsmoment "energie besparen"

In november en december plannen we, op een aantal locaties verspreid in Vlaanderen, een sessie rond "energie besparen". Meer informatie ontvang je heel binnenkort.

15-16 JANUARI 2019

Warimpel

Met CJT werken we mee aan de tweede versie van Warimpel. Medewerkers van jeugdverblijfcentra en kampeerreinen kunnen zich twee dagen lang laten onderdompelen in "inspiratie, intervisie en interactie". De tweedaagse vindt plaats in Lokeren. Meer concrete informatie volgt.

Centrum voor Jeugdtoerisme^{vzw}

Bergstraat 16
9820 Merelbeke
09/210.57.75
ondersteuning@cjt.be
www.cjt.be

Raadpleeg onze website www.cjt.be/ondersteuning voor meer informatie. Je vindt er niet alleen alle indiendata en formulieren terug, je kan er ook terecht voor een massa andere informatie. Zo kan je in het HuisWerkarchief ook alle vorige dossiers raadplegen.

Blijf je graag als eerste op de hoogte van alle weetjes of wil je interessante links te weten komen, dan kan je ons volgen op Facebook. Je hoeft hiervoor geen lid te zijn van Facebook, het volstaat om te surfen naar www.facebook.com/CJTOndersteuning. Wie wel een Facebookprofiel heeft en onze pagina 'leuk vindt', krijgt onze berichten regelmatig te zien op zijn eigen nieuwspagina.

